

предметъ точно, за когото мы искамы да хортувамы и това се називава: 3) *Законъ съчиненія или съединенія*. — На тѣ три първоначалны закона основава се всичко-то поученіе на Логика-та; *формы-шѣ на мислянье-шо* (понятіе, сужденіе и умозаключеніе) и проч. и проч., за които мы въ прилично-то мѣсто пространно ще хортувамы. — На тѣе законы се основаватъ всичкитѣ истинни, точни и практически науки; спорядъ тѣе законы всичко на тойзи свѣтъ дѣйствова и се управлява...

1. Значеніе и полза закона сѣщности.

§. 17.

Кагато мы мислимъ за едно какво да е нѣщо, и казвамы или, *веднѣждъ за всякого* и *за всички-шѣ му состоянія* че оно е таково, или таково; или пакъ, *въ единъ извѣстенъ окомигъ*, и *за едно само негово извѣстно состояніе*: то тогава казвамы че това нѣщо е една *недѣлима единица*; такава единица е *Божественна-ша истина*, такава единица е *Божье-шо праросждіе*. А когато се случява намъ да посрѣщамы и да виждамы *едно и сѣщо нѣщо* въ разни негови состоянія: то мы въ такъвъ случай не казвамы че оно е една недѣлима единица; но казвамы че, мѣкаръ спорядъ различно-то време, промѣнило му се и состояніе-то, оно обаче е пакъ *сѣщо*; а за да можемъ това да докажемъ трѣба да *размислямы и разсѣждамы*.

По таѣ причинѣ: *Законъ сѣщности е едно шакое правило, чрезъ кое-шо се заповѣдва на разумъ-шѣ, да иска въ предмети-шѣ, що сѣ влѣзли въ формъ-шѣ, пространства и времени онова, що постоянно въ шѣхъ се продължява и кое-шо онъ шрѣба да мисли кашо сѣщо (тождественно.)*